

El vampir Ladislau va obrir el seu taüt i es va desemperesir. A continuació, es rentà la cara i les dents, es pentinà, es va posar colònia de la cara i va telefonar. Li contestaren a la tercera timbrada.

–Aquest és el contestador automàtic de la clínica dental Dentiflor... A la nit no treballem.

Ladislau va amollar una paraulota grossa com un baló de reglament, s'enfilà al repeu de la finestra i, després de recitar la frase màgica, es transformà en rata penada i començà a volar.

Després d'esquivar una col·lecció d'antenes de televisió, aterrà a la plaça Major, al costat de la caserna de la policia local. Es transformà en vampir humà i es va dirigir a peu cap a la porta.

El guarda el va mirar de dalt a baix.

-Diga'm.

-Busque un dentista de guàrdia -Ladislau parlà amb tota l'educació-. Tinc els claus desgastats i necessite una bona esmolada.

El guarda es rascà el bescoll.

-Mire vosté -va contestar molt seriós-. Açò és un servei de vigilància nocturna i no estem per a bromes.

Ladislau féu mitja volta i s'encarà a l'amo d'un bar que estava tancant la porta.

–Sap vosté on hi ha un dentista de guàrdia?

L'amo del bar el va mirar amb la boca oberta com un forn. Després, va moure el cap d'una banda a l'altra i murmurà:

–Encara falta molt per a Carnestoltes.

Lleve's la disfressa i tinga una miqueta de coneixement.

Ladislau va estar a punt de contestar-li que era un vampir de veritat, però l'amo ja se n'havia anat.